

Sygn. akt IV CSK 546/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M. M. C.
przy uczestnictwie W. C. C., S. C., I. S. W. i E. T. G.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczek postępowania I. S. W. i E. T. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 17 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestniczki postępowania o zasiedzenie nieruchomości J. S. W. i E. T. G. złożyły skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 17 kwietnia 2015 r., w którym Sąd ten zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 czerwca 2014 r. w pkt I w ten sposób, że stwierdził, iż M. M. C. i jej mąż nabyli z mocy prawa na zasadzie małżeńskiej wspólności ustawowej przez zasiedzenie z dniem 1 kwietnia 2012 r. własność nieruchomości rolnej opisanej w sentencji zaskarżonego postanowienia (k. 171 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej uczestniczki postępowania podnosiły naruszenie przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżące wyjaśniały,

że skarga ta jest „oczywiście uzasadniona wykazaniem naruszeniem prawa materialnego, bowiem stanowisko Sądu Okręgowego pozostaje w sprzeczności z dotychczas wypracowanymi poglądami (...) w zakresie pojęcia samoistnego posiadania jako przesłanki nabycia własności w drodze zasiedzenia na podstawie art. 176 § 1 k.c. oraz naruszeniem przepisów postępowania (...)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po dokonaniu analizy treści postanowienia Sądu Okręgowego, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zasiedzenie nie występuje - wbrew stanowisku skarżących - przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Brak bowiem podstaw do stwierdzenia, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona w świetle prawnej motywacji wniosku skarżących o jej przyjęcie do rozpoznania i dokonanych ustaleń faktycznych. Ustalenia faktyczne pozwoliły Sądowi Okręgowemu na ocenę wystąpienia zasadniczych przesłanek nabycia własności nieruchomości przez wnioskodawczynię i jej małżonka, w tym - samoistnego charakteru tego posiadania, jego okresu i możliwości zaliczenia posiadania ich poprzedników prawnych (art. 176 k.c.). Zebrany w sprawie materiał dowodowy był wystarczający do dokonania takich ocen prawnych i odpowiedniego zweryfikowania stanowiska Sądu pierwszej instancji.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.